

[Socialministeren.]

rømme, at med den elendige Motivering, hvormed det blev fremsat, vilde ingen Minister have modtaget det. Og dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at til det, vi kan gøre gennem Rigsdagen eller ved Hjælp af et Par Smaaudvalg, hvis det skulde være nødvendigt, altsaa ved Embedsmændene, i Løbet af et Aar, kunde det ikke falde mig ind at nedsætte en Kommission paa 20 Mand, der formodentlig skulde sidde en lang Aarrække. Det er paa tværs af alt, hvad jeg har foretaget. Da jeg kom til som Socialminister, sad der en Socialkommission og et Socialraad paa 25 Medlemmer; de havde siddet i Aarevis og arbejdet med Sociallovgivningens Revision, uden at de var kommet væsentlig videre. Jeg afskaffede med det samme disse to store Omsvøbsdepartementer og nedsatte nogle smaa tekniske Udvalg paa de forskellige Omraader. Hvis der nu er Tale om Revision med Hensyn til Refusionsordningen og Opholdskommunebestemmelserne o. lign. — de Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller selv fremdrog under Finanslovbehandlingen —, saa kan jeg meget hurtigt gennemarbejde de Spørgsmaal ved Hjælp af saadanne Smaaudvalg, hvis man altsaa anser det fornødent. Det vilde være urimeligt i den Anledning at stille en Kommission paa 20 Mand op.

Jeg forstod ikke det ærede Medlem Hr. Julins Udtalelse, om det ikke var bedre at lade Amterne afgøre Smaaspørgsmaalene i Stedet for Ministeriet. Hvis det ærede Medlem har nogle særlige Ændringer i saa Henseende til Socialreformen, skal jeg tage dem op til Undersøgelse, men jeg forstod ikke, hvad det ærede Medlem i al Almindelighed mente. Derimod er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at Venstre ikke ønsker at være med i Kapløbet om at øge Administrationen mest muligt. Det er en Bemærkning, der ikke har nogen Realitet over for dette Lovforslag. Jeg ønsker ikke at være med i noget som helst Kapløb om at forøge Administrationen, men jeg ønsker, at de Sager, Administrationen skal tage sig af, skal administreres paa den mest forsvarlige Maade. Og det er det, dette Lovforslag gaar ud paa.

Formanden: Det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerda Mundt: Den ærede Ordfører for Venstre har i sine Indlæg her holdt sig meget

fjernt fra det saglige, baade ved første og ved anden Behandling, og det er heller ikke saa underligt, for hver Gang han har nærmet sig det centrale i Sagen, er han i Grunden kun kommet med Bevisførelser, som maatte føre til at stemme for dette Lovforslag. Og jeg haaber, at hans Parti tager den Konsekvens af Realiteten af Indholdet i det, det ærede Medlem har sagt, at man stemmer for dette forholdsvis lille Lovforslag, som er fuldstændig sagligt begrundet. Dette er ikke paa noget Punkt blevet svækket ved det, der er fremført af Venstres Ordfører, hverken ved første eller anden Behandling og endnu mindre ved den sidste Replik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: I det ærede Medlem Frk. Gerda Mundts Indlæg fremkom der en Beklagelse af, at Socialministeren havde skubbet Det konservative Folkeparti ud af Forhandlingerne om Socialreformen, og det ærede Medlem henviste til Udtalelser af de ærede Medlemmer Hr. C. J. F. Sven og Hr. Hans Thyge Jacobsen, som viste, at man fra Det konservative Folkepartis Side var villig til fortsat at give denne Lov en saglig Behandling, og; tilføjede det ærede Medlem, vi staar stadig ved vort Ord. Deri maa jo ligge, at det, man ønskede fra konservativ Side, var at opnaa et Resultat ved Tilvejebringelse af en Socialreform. Det glæder mig at kunne slaa dette fast her. Naar Det konservative Folkeparti ude i Landet meget stærkt vender sig mod Kriseforliget af 1933 og derunder i meget stærk Grad mod Socialreformen, da er det her slaaet fast, at Socialreformen afgjort ikke i Forliget var nogen som helst Anstødssten for de Konservative, men at det maa have været ganske andre Ting.

Thomsen: Udgifterne paa Finansloven vedrørende den Forsorg, der her er Tale om, andrager, er det oplyst, smaa 10 Mill. Kr. Det forekommer mig sandsynligt, at man ved at ofre 4 000 Kr. aarligt kan faa en mere betryggende Forvaltning af disse betydelige Midler, og derfor vil det efter min Mening være at spare paa Skillingen og lade Daleren rulle, hvis man modsætter sig Socialministerens Ønske, som det er kommet til Udtryk gennem det foreliggende Lovforslag. Vi mener, at det maa være en Fordel, at der inden for Administrationen i hvert Fald